

1850 ere givne med Hensyn til Stempletpapir ved Fæstegaardes og Fæstesteders Salg til Selveiendom. Da Loven af 4de Juli 1850 blev givet, blev det bestemt, at naar et af de deri omhandlede Fæstesteder sælges til Selveiendom, saa skal Skjødet kunne udstedes paa 42 f.'s Papir uden Hensyn til Kjøbesummen. Denne Bestemmelse har haft en meget betydelig Anvendelse i de sidste 10 Aar; den er anvendt ved Domainegodsets Overgang til Selveiendom, ved Sorø Akademies, Universitetets og Communitetets Godsers Overgang til Selveiendom. Endvidere er den hævdet ved Salg af Fæstegods, tilhørende Lehn og Stamhuse samt offentlige Stiftelser; der har altsaa været en meget betydelig Anvendelse af denne Bestemmelse. Det forekommer mig besynderligt at ville affkaffe denne Begunstigelse paa samme Tid, som der efter de Love, hvorved det nævnte Gods er gaaet over til Selveiendom, endnu henstaar en Mængde Kjøb, der ikke ere berigtigede. Det er mig saaledes opgivet, at der endnu mangler en Mængde Skjøder, der skulle udstedes af Finanzministeriet, vedkommende Bøndergods, navnlig i Frederiksborg og Kjøbenhavns Amt, som efter Loven af 8de April 1851 er gaaet over til Selveiendom; men det vilde dog være besynderligt, om de Mænd, der ere blevne Selveiere ved en Lov, der er udkommet for over 9 Aar siden, nu ved en ny Lov skulde komme til at betale deres Stempelafgifter efter en ganske anden Værdiansættelse end den, der er tilfaldt ved den Lov, i Medfør af hvilken de ere blevne Selveiere. Det Samme kan naturligvis siges om de Eiendomsoverdragelser, der have fundet Sted efter Loven af dette Aar om Salg af offentlige Stiftelses Gods. Der er jo paa begyndt Taxationsforretninger med Hensyn til det Gods, der skal gaae over til Selveiendom, i Medfør af en Lov, der siger, at Skjøderne skulle skrives paa 42 f.'s Papir, og nu kommer der uden videre Anledning et Lovforslag frem, som gaaer ud paa at tilintetgjøre dette Tilfald. Det forekommer mig ikke, at der er en rigtig Sammenhæng deri, og jeg troer heller ikke det er nødvendigt at forkaste det Princip, som er blevet hævdet og holdt vedlige i alle de Valg-

perioder, vi have haft siden Grundlovens Indførelse.

Det næste af mig under Nr. 24 stillede Forslag er i det Hele taget af mindre Betydning. Det gaaer ud paa, at de halve Kjøbesummer, som Statskassen har indbestaaende i Ryttergodset, ikke skulle regnes med i Kjøbesummen. Jeg støtter det derpaa, at disse Kjøbesummer, som indbestaae i Ryttergodset, ere blevne ansete som Bankhæftelser eller Skatter, saaledes at naar der resterer Renter deraf, blive de ikke at inddrive ved sædvanligt Sagsmaal, men ved Udpantning, ligesom resterende Bankhæftelsesrenter eller resterende Skatter. Endvidere kunne disse halve Kjøbesummer ikke opsiges af Debitor, ligesaa lidt som Statskassen kan opsiges dem — det er atter Noget, de have tilfælles med Bankhæftelser — og naar de ønskes indfrie af Debitor, saa kan det kun skee efter Ansøgning til Finanzministeriet. At der er en Erkjendelse for, at disse Kjøbesummer have mere Lighed med Bankhæftelser eller Skatter, end med virkelig Gjæld, har jeg ligeledes Beviis for i den nugældende Stemplelov, der siger, at Gjælden skal tages med ved Beregningen af Kjøb og Salg, men til Gjælden høre ikke disse halve Kjøbesummer. Det er derfor paa den hidtil gjældende Lovgivning, at jeg har støttet dette Forslag.

Endelig har jeg under Nr. 29 stillet et Endbringsforslag, der gaaer ud paa at nedsette en af de høje Mulkter, der ere foreslaaede i Lovudkastet. Naar en Slutteddel nemlig ikke skrives paa rigtig stempelt Papir, skal denne Overtrædelse efter Udkastet straffes med en Mulkt af 100 Rd. Disse strenge Mulkter ere noget Nyt, som Udkastet indfører i Stemplelovgivningen, thi den nugældende Lov kjender i det Hele ikke saadanne kvalificerede Mulkter; saavidt jeg i dette Dieblis erindrer, er det kun for Embedsmænds Overtrædelser af Stemplelovgivningen, at der er foreskrevet kvalificerede Mulkter, ellers findes de ikke, medmindre der er Tale om et Document, der er givet et urigtigt Datum, eller hvor Datummet er ladet in blanco.